

Witold Gombrowicz

Opełtani

Adaptacja	Tadeusz Bradecki, Jan Polewka
Reżyseria	Tadeusz Bradecki
Scenografia i kostiumy	Jan Polewka
Muzyka	Bartosz Chajdecki
Choreografia	Katarzyna Anna Małachowska
Reżyseria światel	Maria Machowska
Asystent reżysera	Rafał Szumski (WRD PWST)
Inspicjent	Agata Schweiger

Premiera 13 lutego 2016 roku na Dużej Scenie

Licencja na wystawienie utworu została wydana przez Stowarzyszenie Autorów ZAIKS.

Obsada:

Narrator	Rafał Dziwisz
Maja Ochołowska	Agnieszka Kościelniak (PWST)
Marian Leszczuk	Daniel Malchar
Pani Ochołowska, Prezesowa Halimska	Hanna Bieluszko
Henryk Cholawicki, Szulk	Antoni Milancej
Księżę Holszański, Starszy Kelner	Feliks Szajnert
Profesor Skoliński, Przemysłowiec	Tomasz Międzik
Radca Szymczyk	Jerzy Światłoń
Sługa Grzegorz, Maliniak	Krzysztof Jędrysek
Pani I, Róża Włocka	Karolina Kazon
Pani II, Markiza di Mildi	Lidia Bogaczówna
Krysia Leniecka, Iza Krzyska	Karolina Kamińska
Gustaw Żalowski, Krystyn Krzewuski, Chłop	Rafał Sadowski
Marysia, Julka	Ewelina Przybyła
Dyplomata, Policjant, Handrycz	Maciej Jackowski
Kelner Władzio, Kolejarz	Tomasz Augustynowicz

Oraz:

Pikolak, Gazeciarz, Chłopak wiejski	Paweł Repetowski / Kacper Igielski
Para tańcząca tango	Magdalena Tarasova, Tymoteusz Ley

Nagranie muzyki:

solisci: Jakub Mietła – akordeon, Paweł Futyma - skrzypce
B.A.Ch. Film Ensemble, Dariusz Podhajski - realizacja nagrań, miks, samplery

WITOLD GOMBROWICZ

Jeden z najwybitniejszych polskich pisarzy urodził się w 1904 roku w Małoszycach na Kielecczyźnie w zamożnej rodzinie ziemiańskiej herbu Kościesza. W 1911 roku przeniósł się wraz z rodziną do Warszawy, gdzie ukończył gimnazjum, a następnie prawo na Uniwersytecie Warszawskim. Szybko jednak porzucił prawo dla literatury i zaczął pisać opowiadania, które ukazały się następnie drukiem jako *Pamiętnik z okresu dojrzewania*. Sławę literacką przyniosła mu jednak dopiero wydana w 1937 roku powieść *Ferdydurke*. Na krótko przed wybuchem II wojny światowej odbywał rejs polskim statkiem pasażerskim MS Chrobry do Ameryki Południowej. Wieści o wojnie spowodowały jego decyzję o przeczekaniu działań wojennych w Buenos Aires, a ostatecznie pozostał tam aż do 1963 roku. W Argentynie próbował zrobić również karierę literacką, ale bez większego powodzenia. Podjął więc pracę w Banco Polaco jako urzędnik bankowy. Od 1951 roku publikował w „Paryskiej Kulturze” – rozpoczął tam m.in. druk fragmentów *Dziennika*. W 1953 roku Instytut Literacki w Paryżu wydał jego powieść *Trans-atlantyk* i dramat *Ślub*. W latach 60. utwory Gombrowicza zyskały sławę światową, jednak w Polsce od 1958 roku objęte były zakazem druku. Po powrocie do Europy w 1963 roku przebywał w Berlinie Zachodnim, a następnie we Francji. W Vence koło Nicei spędził resztę życia. W 1967 roku otrzymał prestiżową Międzynarodową Nagrodę Wydawców Prix Fermentor. W 1968 roku, na pół roku przed śmiercią poślubił Ritę Labrosse, którą wcześniej zatrudnił jako sekretarkę. W tym samym roku został również nominowany do Nagrody Nobla, której niestety nie dostał. Do najważniejszych utworów literackich pisarza, oprócz wymienionych, należą: *Bakakaj*, *Pornografia*, *Kosmos*, *Na kuchennych schodach*, *Opętani*, *Kronos* oraz dramaty: *Iwona*, *księżniczka Burgunda* i *Operetka*. Świadomie zamierzona przez Gombrowicza jako popularna powieść *Opętani* powstała w 1939 roku. Zmarł w 1969 roku w Vence.

ADAPTACJA, REŻYSERIA TADEUSZ BRADECKI

Aktor i reżyser. Absolwent wydziału aktorskiego i reżyserii teatralnej PWST im. Ludwika Solskiego w Krakowie. Podczas studiów odbył staż w Teatrze Laboratorium we Wrocławiu oraz staż aktorski u Petera Brooka. Przez lata związany z Teatrem Starym im. Heleny Modrzejewskiej w Krakowie, najpierw jako aktor (1977-1982), później jako reżyser (1982-1990 oraz 1996-2003). W latach 1990-1996 pełnił funkcję dyrektora naczelnego i artystycznego tego Teatru. Pracował również jako reżyser w Teatrze Narodowym w Warszawie (2003-2007). W latach 2007 – 2013 był zastępcą dyrektora i dyrektorem artystycznym Teatru Śląskiego im. Stanisława Wyspiańskiego w Katowicach. Jako aktor współpracował z m.in.: Andrzejem Wajdą, Jerzym Grzegorzewskim i Jerzym Jarockim, grał również w filmach Krzysztofa Zanussiego i Krzysztofa Kieślowskiego. Ma bardzo bogaty dorobek reżyserski - stworzył ponad sto spektakli na deskach teatrów dramatycznych i operowych, w kraju i za granicą. W Teatrze im. Juliusza Słowackiego wyreżyserował *Stracone zachody miłości* W. Szekspira w 2003 roku oraz *Marat/Sade* P. Weissa w 2001 roku. Jest również autorem sztuk teatralnych *W piaskownicy*, *Wzorzec dowodów metafizycznych* oraz licznych adaptacji scenicznych. Wielokrotnie nagradzany za reżyserię na festiwalach teatralnych, m. in. w Szczecinie, Wrocławiu, Opolu, Tarnowie, Sarajewie. Dwukrotnie zdobywca „Złotego Yorricka” za najlepsze przedstawienie szekspirowskie. Kawaler francuskiego orderu „Arts et Lettres”. Laureat m.in. Nagrody im. Schillera, Nagrody im. Swinarskiego, Nagrody Polskiego Ośrodka ITI za popularyzację polskiej kultury teatralnej za granicą. Został odznaczony Srebrnym Medalem Gloria Artis Zasłużony Kulturze

ADAPTACJA, SCENOGRAFIA I KOSTIUMY

JAN POLEWKA

Scenograf i reżyser. Absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, którą ukończył pod kierunkiem Jonasza Sterna oraz Andrzeja Stopki. Autor blisko dwustu scenografii dla spektakli teatrów dramatycznych, operetkowych i lalkowych w całej Polsce. Jako scenograf etatowy pracował w Teatrze Rozmaitości w Warszawie (1974 – 1977), Teatrze im. Kochanowskiego w Opolu (1975 – 1979), Teatrze im. Jaracza w Łodzi (1979 – 1981), Starym Teatrze im. Modrzejewskiej w Krakowie (1981 – 1990), Teatrze Polskim w Warszawie (1983 – 1990), Teatrze Lalki, Maski i Aktora „Groteska” Kraków (2005 – 2011). W latach 1990 – 1998 pełnił funkcję dyrektora naczelnego i artystycznego Teatru Lalki i Maski „Groteska” w Krakowie, a od 1998 do 2005 był kierownikiem literackim tego Teatru. Współpracował również z Operą Śląską w Bytomiu, Operą Wrocławską oraz teatrami europejskimi, m.in. w Rzymie, Trieście, Spoleto, Helsinkach i Paryżu. Wśród reżyserów, dla których najczęściej projektował scenografie wymienić można: Bogdana Hussakowskiego, Kazimierza Dejmka, Tadeusza Bradeckiego i Giovanniego Pampiglione. Jest również autorem adaptacji scenicznych oraz przekładów komedii klasycznych Moliera i Goldoniego. Reżyserował własne spektakle w krakowskim Teatrze Groteska, a także w Teatrze im. S. I. Witkiewicza w Zakopanem, Teatrze im. L. Solskiego w Tarnowie i Teatrze Nowym w Łodzi. Laureat wielu prestiżowych nagród za scenografię, które otrzymał na, m.in.: Ogólnopolskim Konkursie na Teatralną Inscenizację Dawnych Dzieł Literatury Europejskiej, Opolskich Konfrontacjach Teatralnych, Międzynarodowym Festiwalu Teatralnym w Rzymie. Został wyróżniony także Medalem w uznaniu zasług dla Krakowa oraz Złotym Laurem Fundacji Kultury Polskiej.

MUZYKA

BARTOSZ CHAJDECKI

Jeden z najzdolniejszych kompozytorów młodego pokolenia, absolwent krakowskiej Akademii Muzycznej. Pisze muzykę dla teatru, filmu i telewizji. W dorobku ma także utwory orkiestrowe. W trakcie studiów jako kompozytor i konsultant muzyczny współpracował m.in. z Teatrem Samuela Becketta w Londynie, DeMarco Venue w Edynburgu, Wildwood Opera Festival w Little Rock (USA), Yale School of Drama, New York School of Visual Arts. Komponował muzykę do spektakli w reżyserii Piotra Kruszczyńskiego, Kariny Piwowarskiej i Marty Ogrodzińskiej. Był również twórcą muzyki do spektakli Iwony Kempy (m.in. *Udręka życia* H. Levina, *Za chwilę. Cztery sposoby na życie i jeden na śmierć* P. Asmussena). Napisał muzykę do filmów dokumentalnych i seriali telewizyjnych, w tym do *Czasu honoru* (nominacja do nagrody IFMCA - Międzynarodowego Stowarzyszenia Krytyków Muzyki Filmowej) oraz do filmów fabularnych, m.in.: *Baczyński* (reż. Karina Piwowarska), *Ambasada* (reż. Juliusz Machulski), *Chce się żyć* (reż. Maciej Pieprzyca), *Powstanie Warszawskie* (reż. Jan Komasa), *Bogowie* (reż. Łukasz Palkowski), *Moje córki krowy* (reż. Kinga Dębska). Za muzykę do spektaklu *A Little Requiem for Kantor* (reż. Zofia Kalińska) otrzymał prestiżową nagrodę Fringe First na Międzynarodowym Festiwalu Teatralnym w Edynburgu. Spektakl wystawiono ponad sto razy, m.in. w Anglii, Niemczech, Francji i Brazylii. Laureat nagrody MocArt 2011 przyznawanej przez RMF Classic oraz Transatlantyk Oceans Award 2011, którą otrzymał na Międzynarodowym Festiwalu Filmu i Muzyki Transatlantyk w Poznaniu.

